

תת"ע 1505/01/13 - מדינת ישראל נגד וונדימג'ן סמבטו, ע"י עו"ד אורון

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

02 יוני 2014

תת"ע 1505-01-13 מדינת ישראל נ' וונדימג'ן סמבטו

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: מאשימה

מדינת ישראל

נגד

וונדימג'ן סמבטו ע"י עו"ד אורון

נאשם

הכרעת - דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי נהג ברכב בהיותו שיכור בכך שסירב לתת דגימה של אויר נשוף לפי דרישת שוטר. העבירה שיוחסה לנאשם הינה נהיגה בשכרות לפי סעיף 62 (3) לפקודת התעבורה בקשר עם סעיפים 64 ד (א) ו- 64 ב. לפקודת התעבורה.

הנאשם, באמצעות באי כוחו, כפר במיוחס לו ופירט כי הוא כופר בסירוב, כופר בכך שהיתה הכשלה, כופר כי ניתן הסבר לענין משמעות סירוב וכופר גם בתקינות המכשיר.

לנוכח הכפירה התקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העידו העדים הבאים:

השוטר מר כפיר חולי (ע.ת.1) אשר במסגרת עדותו הוגשו: מזכר (ת/1) זכרון דברים (ת/2) דין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף (ת/3) פלטי כיול ובדיקה (ת/5 6) ותעודת בלון (ת/7).

השוטר מר רועי סיטאכלל (ע.ת.2) אשר במסגרת עדותו הוגשו: הזמנה לדין וכתב אישום (ת/8) דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות הכולל דו"ח מאפיינים (ת/9) טופס תחקור חשוד (ת/10) ודו"ח עיכוב (ת/11).

עוד העיד מטעם התביעה איש המעבדה המשטרתית מר אבנר ברזילי (ע.ת.3) אשר במסגרת עדותו הוגשו: תע"צ תקינות מכשיר הינשוף (ת/12) טופס ביקורת תקופתית (ת/13) כרטיס המכשיר (ת/14) ותעודת בלון מעבדה (ת/15).

מטעם הגנה העיד הנאשם (ע.ה.1).

לבקשת ההגנה הוגשו המסמכים הבאים: עמוד מספר 12 ממסמך חוברת הפעלה למכשיר ינשוף (נ/1) קטע ממסמך אודות תקלות הודעות נפוצות (נ/2) וסיכום ביקור רפואי של הנאשם מיום 28.1.14 (נ/3).

מסקנתי בעקבות מתן הדעת לראיות, לעדויות, ולנטען בסיכומי הצדדים הינה כי עלה בידי התביעה להוכיח את דבר שכרותו של הנאשם בליל האירוע וזאת הן מכח סירוב והן מכוח התנהגות ומאפיינים.

להלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

לא היתה מחלוקת בפי ההגנה על עובדת הנהיגה ברכב ע"י הנאשם במקום ובזמן כפי שפורט בכתב האישום (ראה ישיבת ההקראה מיום 15/7/13).

לא היתה גם מחלוקת בפי ההגנה על כי הנאשם נדרש למסור דגימה לגילוי אלכוהול בגופו באמצעות מכשיר הינשוף.

ההגנה כפרה בכך שניתן הסבר כדין לנאשם בדבר משמעותו של סירוב.

בהקשר זה ייאמר כי בניגוד לעמדת ההגנה, ובכל הכבוד, עולה מהראיות כי בהחלט הוסברה לנאשם משמעותו של סירוב.

אפנה בהקשר זה הן לסעיף 8 בדו"ח הפעולה ת/9 שם מצוי ההסבר ושם אף חתום הנאשם ואף נרשם כי הוא מסכים ולא מסרב. ובמילים אחרות: בניגוד לגישת ההגנה בסיכומיה, ההסבר ניתן ונחתם עוד טרם תהליך הבדיקה (בו הכשיל הנאשם את הבדיקה) ולא אחריה.

זאת ועוד, גם מת/10 עולה כי הוסברה לנאשם משמעות הסירוב.

אף מהמזכר ת/1 (עמ'2) שב ועולה כי הוסברה לנאשם היטב משמעותו של סירוב וכי גם אחר כך בחר הנאשם שלא לתת נשיפה וזאת תוך שהוא מקלל.

גם מת/2 עולה כי הוסברה משמעותו של הסירוב וגם ממסמך זה עולה כי השוטרים היו אובייקטיביים לרשום כי אמנם הנאשם הסכים תחילה (מילולית) אך בחר להכשיל את הבדיקה.

למעשה, גם מעדותו של הנאשם עצמו עולה כי הוסברה לו משמעותו של סירוב (ראה נא את עדות הנאשם בעמ' 20 שורה 11 לפרוטוקול (ציטוט): "ואמר לי שאם אני מסרב אני אחשב שיכור").

מפי הנאשם עצמו יש כאן נקיטה בלשון עתיד - "...אחשב שיכור".

רוצה לומר שוב אם כך שההסבר ניתן עוד במהלך הבדיקה ולא בסופה, ורוצה לומר שאין לקבל את עמדת ההגנה ולפיה כביכול ההסבר ניתן רק לאחר תום הבדיקה.

השוטרים עשו עלי רושם מהימן בעדותם ואין בידי כל אינדיקציה מן הראיות להסיק כי היה להם כביכול ענין שלא לנג דרך אובייקטיבית והגונה עם הנאשם כחשוד.

השוטרים אף רשמו דברים שלכאורה תומכים בענינו של הנאשם, כגון שחזר ואמר כי הוא איננו שיכור ושהשוטרים עיכבו אותו זמן רב. כאמור, ניכר שהשוטרים פעלו באובייקטיביות באכיפה..

לאור מהות הדברים שנרשמו מפי הנאשם ע"י השוטרים (כגון ששתה עם חבר בנתניה בירה מסוג קלסברג) ניכר גם שלא יכולים היו להמציא כביכול פרטים אלה מדמיונם.

עולה מן הראיות כי השוטרים נקטו סבלנות רבה עם הנאשם.

אף הודגם בפני הנאשם כיצד יש לנשוף.

ע.ת.1 אף הסביר כי המטרה והרצון של השוטרים הינה והיתה שחשוד דווקא ייתן דגימה (ציטוט): " המטרה שלנו היא כן לקבל תוצאה ולא לרשום הכשיל בדיקה". (עמ' 8 שורות 26 עד 27 לפרוטוקול).

ובמילים אחרות: שוב אינדיקציה לכך שלא היה לשוטרים ענין למנוע כביכול מהנאשם כחשוד ליתן דגימה אלא נהפוך הוא - רצו הם שיתן דגימה כדי לבחון האם ניצב בפניהם נהג שאיננו שיכור או שמא נהג שיכור.

לכשנשאל הנאשם בחקירתו הנגדית האם אין זה נכון שהשוטרים טרחו והסבירו לו את משמעותו של סירוב גם במהלך הנשיפות, השיב הנאשם כי איננו זוכר זאת או כי לא שמע זאת.

בכל הכבוד והערכה לנאשם, עפ"י המיכלול שבפני אני קובע כי הנאשם בהחלט זכה לקבל הסבר כדין אודות משמעותו של סירוב וכי הסבר זה ניתן לו עוד טרם הבדיקה וגם במהלכה.

נמצאתי אומר כי הוכח דבר מתן הסבר כדין.

עד כה הוכחו אם כך היסודות הבאים :

הוכחה נהיגה.

הוכחה דרישה ליתן דגימה.

הוכח דבר מתן הסבר כדין .

כעת אדרש לטענה בדבר סירוב :

אני סבור כי מן הראיות שהונחו בפני עולה שהוכח שהנאשם סירב ליתן דגימה וזאת בדרך של התנהגות.

לנאשם הוסבר כיצד לבצע את הנשיפות למכשיר והנאשם אף הודה שהדבר אפילו הודגם לו פיזית ע"י השוטר.

הנאשם העיד (בחקירה נגדית) כדלקמן (ציטוט): "אם את אומרת כי השוטר לקח פיזית את הפיה והסביר לי איך לנשוף אני מאשר את זה" (עמ' 19 שורה 17 לפרוטקול עדות הנאשם).

מהמסמכים והעדויות עולה כי הנאשם בחר "לשחק" עם הפיה ועם מעשה הנשיפה ולעשות להכשלת הבדיקה.

הנאשם נצפה סותם את פתח כניסת האויר עם שפתיו במקום לנשוף (ראה המזכר ת/1). אחר כך טען הנאשם כי אין לו אויר (ראה ת/1).

אין בפני כל עדות או ראיה רפואית מטעם ההגנה על כי לנאשם יש קשיי נשימה כלשהם.

בהמשך הכניס הנאשם סוף סוף אויר לפיה של המכשיר אך הגיע רק לנפחים מזעריים של 0.2 ו- 0.4 ליטר ולסימון של 4 כוכביות בלבד ואז עזב את הפיה וטען שאין לו אויר, וכל זאת כאשר יש לדעת שהנפח המינימלי לקיום בדיקה במכשיר הינשוף הוא 1.5 ליטר אויר.

כאמור, אין בפני כל חווד דעת רפואית מטעם ההגנה על כי הנאשם איננו בעל יכולת נשיפה מינימלית בת 1.5 ליטר לצרכי בדיקה במכשיר הינשוף.

זאת ועוד: בהמשך דווקא נשף הנאשם נשיפה בת 2 ליטרים (אשר בה נתקבלה תוצאה 565 מ"ג - ואני כמובן מתעלם מתוצאה זו) ואולם לכשהוסבר לנאשם כי נדרשת נשיפה נוספת תקינה לצרכי הבדיקה וכי עליו לנשוף לפיכך שוב, או אז הכניס הנאשם את הפיה לפיו ולא נתן נשיפה כלל וזאת תוך שהוא מתעצבן ומקלל.

אני נותן אמון בעדויות השוטרים ובהתרשמותם מדרך התנהלותו זו של הנאשם.

ושמא המכשיר לא היה תקין?

הוברר כי היה תקין.

טענת ההגנה בדבר אי תקינות המכשיר נשללת לאורם של מספר היבטים.

ראשית ייאמר כי נותן תע"צ התקינות זומן לבקשת ההגנה לעדות ולא מצאתי כי נסתר דבר בדיקות התקינות שנעשו ומועדן הראוי והרלבנטי לאירוע דנן.

שנית ייאמר כי לענין נפח הנשיפה הרי הוכח והודגם שהנאשם עצמו דווקא הצליח בנשיפה אחת לנשוף (לכשבחר לרצות לעשות זאת) אף נפח נשיפה של 2 ליטרים. ובמילים אחרות: אם לא נסתר שהנאשם עצמו הצליח גם הצליח לנשוף 2 ליטרים אזי הדעת גם נותנת שלא היתה ממילא תקלה בצינור הנשיפה ובקבלת אויר ע"י המכשיר אשר תביא כביכול לחוסר יכולת להכניס למכשיר אויר אלא בכמויות של 0.2 או 0.4 ליטר - דבר ששב ומחזק את ראיות ההגנה בדבר כך שהנאשם עשה להכשלה, כפי שתואר כי נצפה עושה.

ושלישית ייאמר כי לא נסתר תוכן דבר הראיות (ובהם בדיקת כיוול) שנערכו למכשיר.

מוצא אני אם כך לקבוע שמדובר היה במכשיר תקין ומוצא אני לקבוע כי בדרך של התנהגות - ועל אף הסברים חוזרים

ונשנים שניתנו לנאשם הן כיצד לנשוף והן לענין משמעותו של סירוב - הכשיל הנאשם את הבדיקה ובכך מנע ידיעה מספרית אודות נפקות הבירה ששתה .

נמצא לפיכך שהוכח בתיק זה גם היסוד של סירוב והוכח שהמכשיר היה תקין.

משמצויים לפיכך היסודות של נהיגה, של דרישה, של מתן הסבר כדין, של הפעלה תקינה, של מכשיר תקין, ושל סירוב של הנאשם (בדרך של התנהגות), אזי מתגבשים יסודותיה של העבירה מכח סירוב.

אך לא רק לפי סירוב דין הנאשם להרשעה בעבירה של נהיגה בשכרות.

גם מכח התנהגות ומאפיינים.

מעיון בת/9, הכולל גם את דו"ח המאפיינים, עולים הדברים המצטברים הבאים:

בבדיקת המאפיינים התנדנד הנאשם הן בעמידה הן בהליכה על קו, ואף בעת ביצוע הוראות.

הנאשם טען בעדותו כי בשל פלטינות ברגליו, אם הוא צריך ללכת בקו ישר אז רגליו עקומות אבל לדבריו הוא איננו מתנדנד וגם לא התנדנד. (עדות הנאשם בעמ' 18 שורות 15 עד 20).

אלא שהנאשם נצפה מתנדנד לא רק בהליכה אלא גם בעמידה ובעת ביצוע הוראות.

אין בפני חוות דעת רפואית מטעם ההגנה (ומדובר כזכור בטענת הגנה) על כי הנאשם מתנדנד בעמידה באופן רגיל.

אף מהמסמך נ/3 שהגישה ההגנה אין הדבר האמור עולה.

בכל הכבוד והערכה, אומר בזהירות כי גם באולם בית המשפט לא התרשמתי כי הנאשם התנדנד בשלב כלשהו בעמידה.

אך זאת ועוד - במסמך נ/3, שההגנה עצמה הגישה, נרשם שהתנועה של הנאשם היא דווקא טובה ("תנועה טובה" נרשם שם). (ולציין שהרופא החתום לא הובא ע"י ההגנה לעדות והבהרה).

גם ריח חזק של אלכוהול נדף מפי הנאשם.

ולהיבטים נוספים:

הנאשם צעק וקילל.

(משאין בפני עדות מטעם ההגנה על כי הנאשם הנכבד נוהג ברגיל לצעוק ולקלל אזי ניכר שיש בכך סממן נוסף לדבר שיכרותו בליל האירוע).

התרשמות השוטרים היתה כי הנאשם היה במצב של שכרות כבדה.

וגם שתיה היתה . הנאשם שתה, לדבריו, חצי ליטר בירה קלסברג.

חבר שהיה עם הנאשם במהלך הביוליו והשתיה לא הובא לעדות ע"י ההגנה.

אגב - בעוד שבפרק דברי הנהג בת/8 טען הנאשם כי לא שתה ("אני לא שיכור ולא שתיתי") ציין כאמור הנאשם בת/9 כי דווקא שתה .

הנה כי כן, בתיק זה הוכחה שיכרותו של הנאשם מכח סירוב ובמקביל גם עפ"י מאפייניו.

ואם תרצה למעט ולומר - מאפייניו מלמדים לכל הפחות על השפעה .

ולא אצא לבסוף ידי חובה באם לא אתייחס , בכל הכבוד והערכה, למספר השגות נוספות שבאו מפי ההגנה.

ההגנה טענה כי לא הוכח שמפעיל הינשוף (ע.ת.1) היה מוסמך להפעלת ינשוף וזאת מאחר שלא הוצגה על ידו תעודת המפעיל שלו.

ובכן , בהקשר זה אפנה את ההגנה לא רק למצוי ברשת המסמך ת/3 אלא גם לפירוט הסמכתו ונסיונו כמפורט בעדותו, וכפי שלא נסתר בחקירה נגדית.

ההגנה הלינה עוד על מפעיל הינשוף (ע.ת.1) על כי אמר בעדותו ש- "כל אדם בריא ושאין לו מחלה כמו אסטמה, אמור להצליח בנשיפה".

לא מצאתי בדבריו הנ"ל של העד (עמ' 5 שורות 20 עד 28 לפרוטוקול) כדי לערער את דבר מיומנותו ואת דבר תקינות הליך הבדיקה שערך העד לנאשם בליל האירוע.

לסיכום:

לאור כל אשר נותח ופורט לעיל, מורשע הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 2/6/2014, במעמד הצדדים.